



MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: IV. ker., Kecskeméti-utca 6. szám. (Pallas irodalmi és nyomdai részvénytársaság.)
Előfizetési árak: egész évre 8 frt (16 korona); félévre 4 frt (8 kor.); 1/4 évre 2 frt (4 kor.). Egyes szám ára 16 kr. (32 fillér)

ÚJ FOLYAM XV. KÖTET.

3. SZÁM.

BUDAPEST, 1893. JANUÁR 15.

A SZÉP SZAVAK.

Uram, ki az igazmondást
Becsülöd oly nagyra,
A sok szép szó mondásánál
Jól vigyázz magadra.
Te férfi vagy, ifjú, bátor,
Egyenes szó illik néked,
S mi hisszük, hogy igaz, forró,
Szívből folyik a beszéded;

De kár volna, ha szavaid
Beválni nem bírnád,
S szaporítnád újra egygyel
A sok bukott firmát.
Hisz' tudod, hogy minden jónak
Száz gonosz az ellensége...
Beh kár volna, hogyha nemes
Tüzed csak hiában égne!

Nagy úr az a kétfejű sas,
Az a svarczgelb zászló,
Ostromolta azt már eddig
Nem egy, se nem száz szó —
S száz szónak is egy lett vége,
Még pedig fent, híres Bécsben:
«Meglesz minden, megjön minden
De majd csak a jövő évben».

Nagy úr az a Bécs, hiában,
S Budapest kis szolga,
A hogy amaz ép akarja,
Ugy megy ennek dolga.
Nagy úr az a bécsi udvar,
Nem akar elférni nálunk,
Jókedvéből nem jön ide,
Akármennyit lamentálunk.

S nagy úr az a dualizmus,
Ketten vagyunk hozzá,
Egyik a ki parancsolgat,
Másik a ki szolgál;
Ezt akarod megszüntetni
Egyenlőség mérlegével?
De mikor az úr cselekszik,
S a szolga csak mindig — érvel.

Hanem hogyha, a mit igérsz,
Egyszer tettere válik:
Csak tégedet dicsőítünk,
Éljünk halálig.
Csakhogy ne kezd te is *majd*-dal,
Terminusnak ez oly nagy, unt —
A *majd* akkor van, hogyha fagy,
S bizonyísten: mi már fagyunk.

A HÉTRŐL.

Együtt vannak.

Ujra csürik-csavarják, fúrják-faragják, meghosszabbítják, kurtítják, pótolják, módosítják a törvényt.

Ujra vetik a szavak magvát, a melyből áldás nő a hadügyminiszternek, adó a magyarnak.

Adó, végrehajtó nélkül, végrehajtó szüzdohány nélkül, szüzdohány fináncz nélkül el se képzelhető. Fináncz meg végrehajtó pedig azt teszi: fizess!

A képviselőház meg arra jó, hogy a fizetséghez megadja az alkotmányos címet. Cím nélkül a gróf se volna gróf, a képviselő se volna nagyságos. A nagyságos címhez pedig nagyságos napidíj szükséges. A mostani, a tekintetes étvágyát sem elégíti ki, azért szükséges, hogy fölemeljék. Azelőtt, a tekintetes karok és rendek megéltek a maguk élehetlenségéből, a mostaniak élelmezésére kevés az öt forint, még éhomra is.

Roppantul megzaványkodtak. Piros orcájukon az éhség szántott barázdákat, torkukat kiszáritotta a sok beszéd, a melyet nem öblögethetnek fel jó tokaji aszúval, mint hajdan, mert nincs rá való pénzük, meg Tokajban sincs bor, csak filloxera.

Ki akarná, hogy a honatyák éhen vesszenek?

Ki akarná, hogy szomjan pusztuljanak?

Ki akarná, hogy a hajléktalanok menhelye legyen a szállásuk?

Ki akarná, hogy a hidegtől megfagyjanak?

És ki akarná, hogy ne szavazzanak?

Senki!

Épp ezért, de másért s még sok másért, egyhangúlag elfogadom a képviselők napidíjának fölemeléséről szóló törvényjavaslatot.

Variációk,

arra a témára, hogy gr. Tisza Lajos igazat mond, tehát méltó a miniszteri tárczára:

1. **Hegedüs Sándor** azt mondja: kétszer kettő négy, — s kéri a pénzügyminiszteri tárczát.

2. **Beksi Gusztó** így szól: Magyarországon nincs igazi liberálisizmus; — és kéri a közoktatásiügyi miniszteri hivatalt.

3. **Asbóth János** azt mondja: Rühes kutya nem csinál forradalmat; — s tartja a markát a belügyi tárcza felé.

4. **Darányi Náci** azt vágja ki, hogy: Magyar udvartartás nincs, de van; — s kéri a király személye melletti miniszterséget.

5. **Tisza Pista** így szól: Várjunk még egy kicsinkét; — és már fogja a közgazdasági tárczát.

6. **Beóthy Adzsi** azt mondja, Gyalog uram, ha lovad nincs; — és követeli a közlekedési miniszterséget.

7. **Pulszky Gusztó** arany igazsága ez: Nem mink találtuk fel a puskaport; — és biztosan számít a honvédelmi tárczára.

8. **Báró Atzél Béla** így nyilatkozik: Éljen a park-klubb! — és kéri a miniszterelnöki tárczát.

9. **Szilágyi Dezső** azt mondja: Édes a nyugalom; — és joggal kívánja meg, hogy az igazságügyi tárczát továbbra is megtartsa.

KRÓNKA.

— A képviselők megkapják a fizetés felemelést. A tanárok szépen is elvonnék.

< **Asbóth János**ról eddig mindenki azt gondolta: ni, milyen angol; legutóbb elmondott rühös kutyás beszéde után egészen francziának bizonyult — arról az oldalról, hogy szereti a botrányt.

♠ **Csáky gróf** bécsi fogadtatásáról azt írják a lapok, hogy az nagyon hideg volt. Hát ugyan milyen lehetett volna még ebben a szibériai időjárásban?

= **Franciaország**nak új Ribot-kormányja van. Nem állunk jól róla, hogy mire lapunk megjelenik, ez a hír elavulttá nem válik!

× **Végre!** Sikerült a miniszterelnöknek egy embert felfedezni, a ki mindig igazat mond s ez gróf **Tisza** Lajos. Ennek az állításnak a megmérése persze attól függ, hogy hát a miniszterelnök úr is mindig igazat mond-e? Különben ha az igazmondás már oly kvalifikáló tulajdon, ifj Kakas Márton ezennel bejelenti igényét a miniszterelnökségre.

● **Bach!** Van-e, ki e nevet nem ismeri? Hát olyan van-e, a ki azt hiszi, hogy Bach még él? Pedig él! Most ünnepelte születésnapját s örömmel konstataulta, hogy Magyarországon ujabbán is éldegél még a Bach-rendszer.

□ **A képviselő urak** sokat tanácskoznak azon, hogy mikor kellene tartani az üléseket? A kérdés eldöntése nagyon nehéz, mert idáig csak annak az egy óhajtnak van biztos többsége, hogy semikor se kellene tartani. Ezt mi is igen méltányosnak valljuk, mert miután már felemelik maguknak a fizetésüket: nagy urakká lesznek, az pedig minden civilizált szó-kással ellenkezik, hogy a nagy urak dolgozzanak is.

↳ **Délutáni ülésekről** is van szó a nagyságos képviselő urak közt. Itt jó lesz distingválni: délután, de ne ebéd után!

Dehogy.

— Igaz, hogy a Kripaacsalszky úrról lemondtak a doktorok?
— Dehogy mondtak, hiszen még annyi pénze van, hogy no!

A miniszterelnök és a pénzügyminiszter.



Vekerle (pénzügyminiszter.) Kedves Sándorkám, figyelmeztetek rá, hogy én már régebben megígérttem a m. k. udvartartást.

Vekerle (miniszterelnök.) Hagyj nekem békét! Elég bajom az nekem, hogy akkor eljárt a száz.

MUJKOSÉK A KÉPVISELŐHÁZBAN.

— Demi bátyám!
 — Hallom. Gyuri öcsém!
 — Mely tárgy körül járatták a nyelvüket a honatyák?
 — A költség-

vetés körül.
 — Hány pengőt dobálnak ki megint az ablakon?

— Nem pengőt, hanem milliót. Azt se egyet, hanem egynéhányat.

— Majd csak megérünk mi is a magas politikához.

— Az egész tudomány csak annyiból áll, hogyszavazzunk meg egy csomó bankót ennek is, annak is.

— Könnyen tehetik. Nem a magukéból adják, hanem a nagyközönség zsebéből.

— Elég baj az.

— Baj-e? Már hogy volna baj?

— Hát Demi bátyám nem szavazná meg egy szuszra a zsidó árendás tehenét, borját a harangozónak?

— Meg én.

— Épen így van itt is.

— Csitt! Füleljünk! A választások tisztaságáról beszél Pulszky Ágost.

— Legtöbb oka van rá. Sok pénzébe került, hogy a mandátumát tisztára mosták.

— Hanem konstatálnék én is valamit.

— Halljuk! Halljuk!

— Elsőbbben is azt, hogy a mióta ez a csupasza ember ül a Szapáry helyén, nem mozgolódnak úgy a mi pártbelieink, mint azelőtt.

— Mert Vekerle derék ember.

— Kár, hogy pénzügyminiszter is egyúttal. Ha az nem volna, még nagy ember válhatnék belőle.

— Nem viheti többre, mint a mennyi.

— Nem a!

— Nem bizony!

— De hogy nem!

— De mán nem!

— Pedig azt tartottam, hogy válhatnék még belőle főszolgabíró Görömbölyön.

— Demi bátyám!

— Hallom Gyuri öcsém.

— Kérődzik már a torkom! Nem mennénk?

— Gyerünk nő, a Szikszayba, egy kis alkotmányos búsulásra.

— Menjünk!



Sir John.

*Kinek a beszédje nagyon tudományos?
 Nemde, a tied az, Sir John, Asbóth János?
 Kinek a tudása nagyon is hiányos?
 Nemde, a tied az, Sir John, Asbóth János?
 Kinek észjárása, nagyon is lakajos?
 Nemde, a tied az, Sir John, Asbóth János?
 Kinek beszédjére, mondták, hogy botrányos?
 Nemde, a tiedre, Sir John Asbóth János?
 S kit kellene zárni tyuktartó ketreczbe?
 A ki téged Sir John, nagy komolyan venne.*

FÜTTYELSI MÓCZL

VALÓSÁGOS BELSŐ TITKOS SAROK-ŐR BÁNATOS
 MERENGÉSEI.

A tonárok tortottak kongresszost o fizetés fülelés végett. Én oztot tertok, hodj sakkal nadjabb eredményt érték volna el, ho tortották volna kongresszost a fizetés leszállítás végett. En odj éljek, hodj eztet o követelést ozonnal teljesítették volna.

*
 O Mezei Mór jüzött o lipótvárasban! Todtam, hadj jüzni fag. Mert én odgig ogitáltam o Krósz Lojos mellett, míg nem váltam biztas, hodj o Mezei fagja jüzni.

*
 Igozo von Ütvös Károlnak. A választási jogt ki küll terjeszteni o munkásokra is. Mért kopjonk sok sopán mi, oz elükelőség, szovozói illetékt és o munkások nem? Jotott volna o Mezeitül o monkasaknak is.

*
 O képviselüház okorjo ezotán délotán tonácskazni. Helylesk ezt o reformt. Mért o délelütü monkabon odj kifárod oz ember, hodj vádjokozik edj kis olvásro. És hol olhotno oz ember jabban, mint o képviselüházbon?

*
 A Ponomo batrángybo már megkezdték o tono kiholgotást. Nem értek, hodj engem még nem citáltak meg. Vodj tolán o tekintetes fronczio törvényszék nem todja, hodj én is vodjok edj tono?

*
 Sohse hittem volna, hodj edj küzünséges csotornábo belefolhat edj egész küztársóság.

Monolog.

Nü! ezek a mágnátok nem akarnak engemet észrevenni. Jusztament-észreveszem őket én, és erre ők fognak engemet észrevenni.

Dr. Cziczéri Mór.



A KÉPVISELŐHÁZ ÜLÉSE.

Hojtsy Pál: T. ház! (Ellenmondás jobbról). Azt tartom, hogy ki kell irtani a fekete-sárgát. Azért mert az császári szín. (Zaj.)

Pulszky Ágost: Nem az!

Bricska Béni: A ténna is fekete, a sárga dinnye is sárga. (Ugy van! jobbról, zajos taps és éljenzés.)

Ugron Gábor: Nem úgy van! Ha úgy volna, még akkor se volna úgy. (Tetszés.)

Vekerle miniszterelnök: Bocsánatot kérek, hogy az önök vitájában elegyedem. Azt hiszem mégis, hogy a fekete-sárga szín az uralkodo családi színe. Ezt bizonyítják többen.

Pulszky Ágost: Én is!

Vekerle Sándor: Még Pulszky képviselő úr is.

Polonyi Géza: Ha a fekete-sárga szín az uralkodó családi színe, akkor az osztrák császárságnak nincs színe. A minék nincs színe, az nem létezik, tehát az osztrák császárság nem létezik. (Hosszantartó zajos taps, derült-ség, közbeszólás és éljen.)

Asbóth János: Erre a kérdésre én válaszlok, mert érzem, hogy a miniszterelnök ereje erre gyöngö. Én a ki Becsben jártam iskolába. —

Károlyi Gábor gr. Kukk!

Asbóth János:... a ki számos alkalommal társalkodtam a Burg kapuja előtt ört álló zsandárral, tudom, hogy a fekete-sárga családi szín. (Kiáltások: Nem áll!)

Asbóth: Ha nem áll, felajánlom a fejemet. (Tartós nyugtalanság. Asbóth fejét megvizsgálják s Eötvös csakhamar konstatálja, hogy a felajánlott fej nem ér annyit, mint egy fekete-sárga zászló.)

POLGÁRI HÁZASSÁGI KATÉ.

OVÓDÁS GYERMEKEK SZÁMÁRA. NAGYVÁRADI MINTA UTÁN.

Kérdés: Mit vet meg az erkölcsös gyermek?

Felelet: A polgári házasságot és az ágyat.

Kérdés: Minő papának nevezzük azt az apát, a ki polgári házasságra lép?

Felelet: Apát papának.

Kérdés: És minő asszonynak azt az asszonyt?

GYÖNGYÉLET.



Most jön csak a boldog világ. A szegedi óras találmánya után nem kell katonaság. A tábornokok kirakják a határra a puskákat, lehevernek a fübe, s mire kialudják magukat, már meg is verték az ellenséget.

Felelet: Gazdasszonynak.

Kérdés: Mit várhatunk a polgári házasságtól?

Felelet: Gyermekeket.

Kérdés: És minő gyermekeket?

Felelet: Zabi gyermekeket.

(Nem folytatjuk. Folytatása a nagyváradi kátében.)

DIVAT.



— Hát neked micsoda hat esztendő divatú ruhád van?

= Úgy-e hogy — feltűnő?

A FŐVÁROS KÖZGYÜLÉSE.

— Saját különüktől. —

Elölalvó: *Kammermayer*.

Elölalvó: A Széchenyi-emléktáblát január 15-én lepezik le. Ki akar rá elmenni?

(Néma horkolás jobb és balfelől. Egy hang: «Hogy hívták valamikor azt a Széchenyit?» — Ujra csend.)

Elölalvó: Báró Rotschild Albert 5000 forintot adott a városi szegényeknek.

Többen: Ki kell osztani! Ki kell osztani!

Mások: Annak az emléktábla leleplezési ünnepére már mik is elmegyünk.

Wagner Géza: Kérem az előalvó urat, mi lesz a borárostéri fabódékkal?

Elölalvó: A borárostéri fabódék már legközelebb napirendre kerülnek.

Wagner: Hiszen napirenden vannak.

Elölalvó: Igen? No, akkor hát jó.

Csorba Ferenc: Miért van az, hogy mindössze hatvanhárom omnibusz közlekedik a főváros területén, mikor kétszer annyira volna szükség? Vagy nem látják, hogy még mennyi hely van, a hol az omnibuszosok ácsorgásai nem zárják el a közlekedést?

Elölalvó: Ebben a tekintetben is megnyugtathatom a

t. közalvást; lesz több omnibusz is, csak várni kell, míg a szükséges lovak hozzá öregednek.

Következik a napirend lehorkolása.

Légrády Károly: Szemet szemetért! A fővárosban annyi a szemét, hogy már kiveri az ember szemét. (Szenzáció. Kezdek hinni, hogy a szónok csakugyan főszerkesztő.) 1080 frtot akarnak áldozni a szemét kihordásáért? Szörnyűség! 18 ezer forintot igen! Az már pénz!

(A közhorkolás elfogadja az eredeti javaslatot. Légrády felébred és fellebbez.)

Jön a marhavásár.

Steiger Gyula: Tisztelt dormitorium. Azzal a marha provizióval megint csak drágább lesz a főváros élmelezése. (Elölalvó a megsértett proviziók nevében, a kiket szónok marháknak nevezett, rendre utasítja a szónokot.)

Weitzenfeld Jakab: Tisztelt köz-alvás! Én nem osztom az előttem szóló nézetét, mert a marha felhajtó azért mégis csak fel fogja hajtani a marhát, daczára annak a marha — bocsánat barom-proviziónak, hiszen azért marha, akarom mondani barom.

Egy mészáros: Jól beszél. Az a provizió csak tizenhat krajczár marhánként — bocsánat személyenként, de mi különként esaphatjuk fel majd a hús árát 16 krajczárral. Éljen a marha provizió!

Gundel János: Alvóim! Az a baj, hogy a marhavásáron vízzel csálnak. (*Wein* felébred.) Tele itatják az ökröket vízzel, ez által az ökör sokkal nehezebb lesz s ezt is a közönségnek kell megfizetni.

Wein: Hja, a víz drága portéka.

Matuska tanácsos: Hja, szegény ember vízzel főz.

Schiller György: Ha legalább sillerrel itatnák!

A közgyűlés végre elfogadja a tanács marha javaslatát, a ki azzal édesíti meg a keserűséget, hogy utoljára a mézeskalácsosok kérvényét horkolja le.

JANCSIKA ÉS JÁNOS ÚR BESZÉLGETÉSEI.

Jancsika: Mondja csak János bácsi, ki-micsoda az az Apponyi?

János: Az kis öcsém — egy politikus.

Jancsika: Hát az a «Kisfaludy-Társaság» micsoda kaszinó?

János: Nem kaszinó az fiaskám, hanem szépirodalmi kör.

Jancsika: De hát akkor mit keres ott az a politikus?

János: Jaj fiaskám, hát az épen úgy van, mint a bibliai eset volt, mikor a gazdag embernek ezer birkája volt, a szegénynek meg csak egy, és mégis a gazdag ember kívánta meg a szegénynek egyetlen birkáját. A nagy politikusnak és egy grófnak szinte kijut ezerféle kitüntetés, a szegény irónak azonban csak ez az egy, és mégis azt kívánja el előlük a gazdag.

Jancsika: Csakhogy még se egészen hasonló ez az eset a bibliaihoz!

János: Nos?

Jancsika: Most itt nem annyira az írónak van egy birkájuk, mint *maguk* az írók a *birkák*, mért nézik türelemmel a fosztogatást!

URAK AZ URAK.



Képviselői díjak, lakbérek ezreseivel csak úgy dobálnak! No de gavallérok is, mert a kibicznek is kiadnak a cukasszákból.

A SZÉP BUNDA.



— Gizuska, jön valaki utánunk?
 — Senki!
 — Ah, akkor hát hiában vettem fel ezt a szép bundát ebben a nagy hidegben.

TOPÁZ GERZSON

AZ «ÜSTÖKÖS» SAJÁT KÜLÖN FELBŐTIZSOLTÓZOTT
 POÉTÁJA.

KESERGÉS.

Jaj nekem, jaj nekem,
 Feláll hajam szála,
 Sötét keserűség
 Untalan czibálja.

Mennyi rőfre nyúló
 Pengő verset írok,
 Tanuim reá a
 Fogyasztott papírok!

S mégis oh, kaján sors
 Száj-vicsoritása:
 Nem fő én számomra
 Jó juh-húsos kása.

Kisfaludy-truppa
 Hjába kandidáltak,
 Nem leszek valódi
 Csak megintlen ál-tag.

Rokonágom is van
 Az író világban,
 A tagokat is mind
 Szépen sorba jártam.



Mégis elpottyank,
 Mint a szotykos körte,
 Mert im gróf Apponyi
 A nyakamat törte...

Minek éljek tovább?
 Veszek mérget is hát:
 Elolvasok végre
 Egy Kisfaludystát.



BÖLCS TANÁCSOK EGY TAPASZTALATLAN GIGERLINEK.

1. A család-fádat mindig a zsebedben hordd, mert sohse tudhatod: mikor jelölnek a Kisfaludy-társaságba.
 2. Te soha se panaszkodjál a vízvezetékek komisszája ellen, mert még rájöhetnek, hogy sokat emlegetett pezsgő-borodat is a víz-csapról szeded.



3. A magyar királyi udvar-tartásról fél-vállról beszélj: mágnás-ivadéknak fognak tartani.

4. A színházban látcsövedet a páholyokon jártasd végig, hogy azt higgyék: ismerősöket keresz.

5. A jour-ok unalmasságáért sohse felejtse el kárpótlást szerezni egy csomó eldugott szivarban.

6. A hol csak alkalom kínálkozik, ne mulaszd el

kijelenteni, hogy a park-clubb létesítése nagyon megnyerte tetszésedet.

7. Ha a hatvani-utczából a szép-utczába akarsz jutni, utadat mindig a nemzeti kaszinón keresztül válaszd.

8. Mulatságba kalucsniban menj: tiszta cipődről azt fogják hinni, hogy fiakkeren érkezted.

9. Elegendő, ha a téli tárlatnak csupán katalogusát ismered, hogy beszélhess róla; az árakból mindig következtetést vonhatsz a kép nagyszerűségére.

10. A mostani erős hidegben ajánlom, hogy szétálló füledet gyakrabban megdörzsöld, mert könnyen elfagyhatnak; fagyott fülel pedig nem igen indulhatsz a világ meghódítására.

Pedig most már indulj a világ meghódítására.

NAGY EMBEREK NAGY MONDÁSAI.

Szunyókálni hasznos, aludni jó.

* *Krajcsik Ferencz.*

A tüdő azért jó, hogy kiabálhassunk. Szilágyi Dezső pedig azért, hogy rákiabálhassunk.

* *Polonyi Géza.*

Az intendánst a hírlapírók kedveért teremtette az isten.

* *Zichy Géza gróf.*

Mienk a jog, Vekerlé a hatalom. volna.

* *Ugron Gábor.*

Ki hitte volna, hogy valaha megbukom? Mindenki, csak én nem.

* *Szapáty Gyula gróf.*

Két nagy embert ismerek, Az első I. Napoleon, a második Atzél Béla báró. Ki tudja, ha Atzél Napoeon előtt születik nem ő lett volna az első legnagyobb? Én azt tartom: igen.

* *Atzél Béla br.*

Sok beszédnek sok az alja. Azért beszélek sokat.

* *Vajay István.*



BOLCS BOLONDSÁGOK.

* Az asszonyok olyanok, mint a fogak: enni valók, de csak az *igaziak* tartanak ki híven mellettünk, mégis a hamisakat foglaljuk aranyba.

* Még a jég is tovább tart, ha — jégre tesszük.

* Téli időben a legerkölcösebb asszony is sikamlós úton jár.

* Mi a különbség a halálos veszedelem és az élet-veszedelem közt? Az, hogy ha például valaki kolerát kap: az életveszélyben, a ki pedig ügyetlen orvost hivat, az halálos veszedelemben forog.

Gácsér Pista bácsi táskájából.

Egy kocza-jäger nagy örvendezve jön haza a feleségéhez; a tarisznyájában egy nagy nyúl.

— Nézd csak kedves, — szól örvendezve, — alig egy órája hogy elmentem hazulról s milyen szép nyulat löttem.
— No hallod, — felel a feleség, megszagolva a nyulat, — ha már vadászni mentél, löttél volna mindjárt friss nyulat.

ÉLJEN A KIS MEZEI!



Nagy kinnal, de végre is megszületett

A hú szerelem.

— Oh, a mai leányok, asszonyok! Mind olyan csalfák! — sóhajt egy gavallér.

— Ezt én nem veszem magamra, — felel a kaczkai menyecske, — az én szerelmem egy és örök, csak a tárgyai változnak.

FURA FIGURÁK.

I. A BOT-GYÜJTŐ.

Késő esti idő. A váci körút egyik házának lakásába egy fiatal ember csönget be. Kis utazó táská van a kezében s látszik rajta, hogy egészen idegen itt. Csengetésére nem nyílik az ajtó. Gyufát gyújt, hogy jobban megnézhesse az ajtó numerusát: nem tévedt-e?

— Nem, nem tévedtem, ez a 15-ik számú lakás. Ihol a felszögeezett vizit-kártya is: Czammogó Illés. De miért nem nyitják ki?

Még egyszer meghuzogatta a csengetyű nyelét. Belül beszéd hallatszott. Egy férfi és egy asszonyi hang.

— Ki ne nyisd, Zsuzsánna! Előbb tudakozd meg, hogy ki az?

— Ugyan kérem alássan, hiszen valami gonosztevő csak nem fog előbb becsengetni, — nyafogott az asszonyi hang.

— Czammogó Imre vagyok, — szólt kívülről a fiatal ember; — bocsássanak be. Vidékről jöttem a nagy-bátyámhoz. Levelem is van hozzá apámtól.

— Imre... hiszen az az öcsém fia, tehát az én kis-öcsém, — mormogott a férfi-hang. Jól van, Zsuzsánna, told fel a kis toló ablakot, hadd nézem meg azt a fiatal embert.

A minden eseléd-asszony feltolta a kis tolóablakot, a férfi, egy kis töpörödött, szürke emberke, oda ment és kikukucskált.

— A Czammogó Mátyás fia? — kérdezte a kis nyíláson át.

— Igenis az! Jó estét kívánok, Illés bácsi. Mindjárt megismertem magát az arczépe után.

— No, jól van, gyere be. Úgy van, Zsuzsánna, ez az én öcsém. A Mátyás testvérem már írta is nekem, hogy felküldi a fiát az egyetemre. Hát ez az.

A fiatal ember bejött. Összeölelekeztek, összeölelekeztek. Megkezdődött a tudakozódás az otthoniak felől. A cseléd-asszony megállt a kályhánál, kíváncsian nézte a jelenetet s az orrát vájkalta.

— Hát hálásra jöttél hozzám? — szólt a kis öreg ember, — no, hát hozd vissza a kenyeret és retket, Zsuzsánna. Bocsáss meg kedves öcsém barátom, nálam ma igen szegényesen vagyunk. Egy kis retket, kenyeret kapsz, meg is ágyalunk neked, de vacsora nincs. Szoktam ugyan néha vacsorálni, de ma bőjtölök. Ma igen drága bevásárlásom volt, hát azt bőjtölöm. Legalább két hétig kell így bőjtölnöm, Ez már énnálam elv. Látod: se gyertyát, se lámpát nem gyújtok, hanem megüldögélek a kinyitott kályha tüze mellett. Ez is bőjtölés. Ha kiég a tűz, lefekszem. Megállj, mindjárt meg is mutatom neked, hogy mit vásároltam. Jer ide ebbe a másik szobába.

S az öreg bevezette a fiatal embert, rászánva magát, hogy egy viaszos gyufát meggyújtson és világítson vele a sötét szobában.

Az egész szoba tele volt üveges szekrényekkel.

A szekrények egyik részében különféle alakú tubákos pikszisek, másik részében különféle pálcák voltak elrakosgatva, kezdve a sétatálcától a dorongig.

— Látod, kedves öcsém, itt megbecsülhetetlen értékű mű-tárgy van felhalmozva. Ezek kedvéért fosztom én meg magamat a világi gyönyörűségektől, sőt néha — mit néha? igen gyakran — az álomtól is. Ötször-hatszor felkelek éjjelenként, hogy megvan-e minden, nem törtek-e be? Téged is azért várakoztattalak az imént olyan sokáig. Gondoltam: hátha betörő, zsvány? Hopp, mutasd csak a bizonyítványodat! Ha egyetemre jöttél, hát csak hoztál magaddal bizonyítványt.

— Hát talán még most sem hiszi kedves bátyám, hogy az öccse fia vagyok? Honnan tudnám én: hogy hívják az otthon valókat, a kiktől üdvözetlet hoztam Illés bátyámnak? — felelt a fiatal ember, kikeresve zsebéből az érettségi bizonyítványát.

— No jó, ez rendben van. Most már nyugodt vagyok, — szólt az öreg, a hálókabátja zsebébe dugva a bizonyítványt. — Ne haragudj, édes öcsém, de tudod: Budapest nem Görömböly, a betörő tolvajok pedig nagyon ravaszok. No, most már a legnagyobb bizalommal megmutogathatom neked a tubákos piksziseket és a botokat.

— Talán kereskedik velők Illés bátyám?

— Bornyú! És szászor bornyú! Aztán te még egyetemre akarsz járni? Ez nekem szenvedélyem, ez az én életem; hát ugyan lehet-e ilyen dolgokat eladni? Én csak veszem őket, veszem, veszem és veszem. Tudod-e, hogy ilyen kollekczió egész országban nincs? de még a külföldön sincs! Nézd, például ez a Julius Caesar tubákos pikszise. És a mi különösen figyelemre méltó, hát az az, hogy nem volt neki több tubákos pikszise, mint ez az egy, hiában volt olyan nagy úr. Mikor meghalt, ezt a pikszist ott találták a pulederje zsebében.

— Hát tubakolt Julius Caesar?

— Fiam, ha tamáskodol, vagy vicczelsz, hát én abból a nagy szekrényből rögtön kivesszek egy eredeti, hamisítatlan bambusz-botot, a melylyel a kh nai császár legfőbb itélőszéki ítéleteit olvasgatta volt a mandarinok talpára s olyan takarodót dobolok vele a hátadon, hogy akár mutogathatod! — szikrázott az öreg szeme. — Vagy talán azt hiszed, hogy nekem nincsenek dokumentumaim a történelmi pikszisekhez. Mindegyiknek megvan a maga passzusa, kedves barátom. Több mint háromszáz pikszis van itt, több mint háromszáz körülményes leirással. Nézd, ez egy magyar óbester tubákos pikszise Mária Terézia idejéből. Az óbester neve ismeretlen maradt. A pikszis egyszerű, de igen érdekes. A fedelére kívül a porosz király arczépe van bevésve, belül pedig a feledhetetlen uralkodóné arczépe. Mikor az óbesterrel kérdezték, miért van ez így, ő így felelt: «hát tetszik látni, mikor egyet szippantani akarok belőle, akkor előbb megficskázom a tetejét: ez a porosz királyt éri; akkor kinyitom, egyet-kettőt szippantok, rákezek prüsszentgetni, és a pikszis fedelének a belsejére

nézek, a hol az én felséges királyném arczképét látom s olyankor azt mondom: kedves egészségére, felséges asszonyom.» Ez persze eljutott a Mária Terézia fülébe s az óbesternek pompás, drága rendjelet adományozott. No hát, látod, ez ilyen tubákos pikszis! Emezt az egyszerű pikszist ma vettem egy házalótól száz forintért s ezt a száz forintot böjtöljük ma; jó, hogy eljöttél, legalább te is segítesz.

— Hát a Hamlet dán királyfi, Lear király és Árpád vagy Álmos tubákos pikszise nincs meg?

— Ne beszélj velem ilyen hangon! — fenyegette meg az ujjával az öreg az öccsét, — nézd: mindegyik szekrényben 200 bot van elhelyezve. Akarmelyiket megtánczoltathatom a hátadon. Nézd: itt vannak a XVII. századbeli botok, itt a XVIII., itt a XIX. századbeliek. Olyan korbellel tapogatlak meg, a milyenel parancsolod: ha akarod renesszansz-pálczával, ha akarod rokokóval, ha akarod a Rózsa Sándor-féle romantikus fütykössel. No de gyerünk; azóta behozta Zsuzsána a retket.

A mint asztalhoz ültek, az ifju Czammogó szomorúan nézett a böjtös vacsorára s megszólalt:

— Kedves Illés bátyám! Nekem van a kofferemben egy fél sonka; behozzam?

— Hogyne? csak ide vele! Rettenetesen szeretem a sonkát, de látod: nekem nem telik rá.

Mikor jól bevacsoráltak, lefeküdtek. Alig telt azonban egy óra, az öreg bejött a fiatal emberhez egy viaszkos gyufával.

— Imre öcsém! Hol is az apád levele? azt mondtad, hogy az is van.

— Igaz a! el is felejtettem átadni. Ott van az is a zsebemben.

Előkereste, átadta.

— No, most már igazán nyugodt vagyok; látom, hogy csakugyan a Mátyás fia vagy. De nini! micsoda pálcza az a sarokban?

— Az én pálczám.

— Hadd némm csak! Te: nem valami izé pálcza ez?

— Nem biz az, közönséges ötven krajczáros pálcza.

Az öreg elgondolkozott

— Imre, ne csalj meg! Csak azért tagadod el a minémiségét, mert félted tőlem.

— Nem én.

— No, la olyan nagyon erősíted, akkor még jobban gyanakszom.

— De higgye el kedves Illés bátyám.

— No most már végképen nem hiszem. Ha nekem nem adod: még csak éjjeli szállást se adok, ha nekem adod, kapsz érte ötven forintot. Többet nem adhatok. Aztán rokon is vagy. Te se kösd meg magadat.

S a megkötött vásár után jaj beh boldogan aludt Czammogó Illés

Mai leányok.

— *Miért halasztottátok el egy hétre az esküvőtököt Bella?*

— *Mert az előbb kitűzött napon nagy korcsolya-ünnepély lesz s nem vehettem volna benne részt.*

FURA PAPAGÁLY.



— Solomonkám, micsoda papagályt vettél te nekem? hisz ez egy szót se tud magyarul.

— De Czilikám, hogy tudjon az magyarul? Hiszen jártál felsőbb leány-iskolába, tudhatod, hogy ez a popogáj Afrikában született, hát beszél a maga anyanyelvét.



H. K. Nagyon jók. Gigerliék már ugyan nyugtalankodtak. Persze, hogy örülnek a viszontlátásnak. — **K—ny I.** Simítottunk rajta egyet-mást. A Topáziádat akkorra hagyjuk, mikor majd vagy egy Gerzson bújat a Kisfaludyba. Sz—t egyelőre ne bántuk többet; elég baja ő maga-magának. — **K—y K.** «Hab' Seele selbst genug» — azaz: versünk magunknak is annyi van, hogy mindennap kellene az «Üstökös»-nek megjelenie, ha mind ki akarnók adni. Hát azon a jó magyar vidéken nem teremnek például adomák? — **F—i L.** Unalmas históriák. Szépirodalmi lapok tárczájába valók. — **H—i K.** Ne mondja! Mind megjelenik a tavalyi Üstökösben. — **Hilarius.** Egy-kettőt itt fogunk, a többi átadhatja amoda. — **F—s L—o.** Ebben a számunkban is van róla szó. Különböztetjük, hogy az nem elmésség, ha a vezeték és keresztnévek kezdő betűit felcseréli. — **Balagur.** H. komolyan emlegette azt a 25 éves jubileumot; a kis Józsika még komolyabban üli azt, csak mások nem veszik észre a — saját szavai szerint mondva — «nemzet bálványát».

Több kéziratról jövőre.

MOST NYILT MEG:

DIVALD KÁROLY FIAI

fényképészeti műintézete

Budapest, IV. hatvani-utcza I. szám.

(Ferencziek bazára.)

Kitünő munka, kényelmes műterem, személyfelhúzó biztonsági gépezet. Pontos kiszolgálat.

A műintézet foglalkozik:

Arczképek készítésével művészi kivitelben.
Nagyított képek, crayon, aquarell stb. kivitelben.
Reproduktiókkal, fénynyomatban (gyorsrajzokkal berendezve).
Czinkografia, Autotypia, stb., azonkívül
Amateur fényképészeknek külön osztály,
kísérleti laboratórium és gépek, szerek stb. raktára.

AZ ELISMERT LEGJOBB

PEZSGŐ ÉS COGNAC

A

MAGYAR GYÖNGY

(UNGARNS PERLE)

AZ

ELSŐ FRANCZIA PEZSGŐ- ÉS COGNAC-GYÁRBÓL

SZEGEDEN.

Kivitel Angolországba, Amerikába és a gyarmatokba mindennemű borneműek és szeszekből.

Minta de mijohn körülbelül 3 $\frac{1}{2}$ ltr ** cognac 5 frt utánvételi összegért bérmentve minden postahivatalhoz.

TERMÉSZETES FÉNYKÉP

tanulmányok, Beautés stb. stb. kétségkívül legszebb gyűjtemények a világon; újdonságok allandoan. Arjegyék 12 kr. Mintküldemény 3 frt. **Luis Ramlo** Wien, I. Hauptpostfach. (30 év óta fennálló legmunkaképesebb cég).



Hirdetések

lapunk részére felvételnek

GOLDBERGER A. V.

hirdetési irodájában

Budapest, Váci-utcza 9. szám.

GUMMI

és halhólyagok francia gyártmány (ártalmatlanságot jól állás), orvosi tekintélyek és szaklapok által megbeszelve és különösen ajánlva. Tuzatonként 60 kr., 1., 2., 3., 4., és 5 frt. — **Capotes Americanus** tuzatja 2 frt, **Safetti Sponges**, női övszerek, Prof. Lister módszere, tuztja 1., 2., 3 és 4 frt. **Újdonságok. Pelyorus avenge** 1 frt 50 kr Ujon javított női övszer 1886. márcz. 22-dike óta forgalomban. nagy előnyökkel bir nagy kedveltség miatt. Valodian csak

FEITEL LIPÓT-nál

kapható. **Wien, L. Kärtner-strasse Nr 36/C.** cs. k kereskedelmi törvényszéki legbejegyzett cég és **Páris, 13. Rue des petites Ecuries**, keszpenz vagy utánvét mellett — Egyetlen párisi képviselő. Ausztria Magyarország részére — Egy teljes, használható 12 drbot tartalmazó minta-collectio 1 frt 80 krt Magyar levelezés.

Urak,

kik nemi gyengeségben (elgyengült férfierő) szenvednek, saját érdekükben ezennel felhívattak, a valamennyi államban szabadalmat nyert, arany éremmel kitüntetett galvanoelektrikus készülék, „**Refektor**”-ról szóló röpiratnak megszerzésére. Az egyedüli készítő, mely profes. Volta szerint tudományos alapon alapulva van szerkesztve, s még az elévült bajoknál is gyökeres gyógyulást képes létrehozni. Professorok és orvosok által alkalmazva a „Refektor” egész kényelmesen hordozható a zsebben is. A használati utasítást is magában foglaló röpirat ingyen és bérmentve kapható **Th. Biermanns** szabadalmazott tulajdonos vezérképviselőségénél Augenfeld J.-nél Bécs, I., Schulerstrasse 18. zárt borítékba 10 kros levéljegy beküldése mellett.

Minden kiállításon legmagasabb kitüntetésekert nyert

GRÓF ESTERHÁZY COGNAC

mely tiszta borból készül és ezért a közönség legkedveltebb itala,

Központi-iroda: Budapest, külső váci-út 23.

mindenütt kapható.